

MBh. 9, 2681. einer Tantra-Gottheit: धनदामल TANTRAS. in Verz. d. Oxf. H. 94, a, 1. °पूजापन्न 96, a, 11. धनदा तारा SĪDHANAM. 70. — Vgl. धनदा.

धनदाउ (धन + द^०) m. Geldstrafe M. 8, 129. JĀGĀ. 1, 366.

धनदत्त (धन + दत्त) m. N. pr. verschiedener Männer (Kaufleute) MBh. 142, 19. KATHĀS. 13, 54. VRT. in Verz. d. Oxf. H. 152, b, 30. 153, a, 1.

धनदेव (ध^० + देव) m. N. pr. eines Dichters, = धनदेव Verz. d. Oxf. H. 124, a.

धनदस्तोत्र (ध^० + स्तो^०) n. Lob des Geldspenders, Titel eines Werkchens Verz. d. B. H. No. 1348.

धनदौ (धन + 2. दा) adj. der den Kampfpriest verleiht, Beute giebt; von Indra RV. 1, 33, 2. 10. 6, 19, 7. तं विद्यं धनदा असि श्रुता य ई भवत्याजयः 7, 32, 17. देवा ये अस्मभ्यं धनदा उद्दिदध 10, 116, 9. Schätze verleihend AV. 3, 13, 1. RV. 10, 141, 1. KAUC. 72. — Vgl. धनद.

धनदाली (धनद + घन = घनित), f. ein best. Baum, = कुवेराली, लताकरञ्ज RĀGĀN. im ÇKDr.

धनदायिन् (धन + दा^०) adj. Schätze verleihend; m. Bein. Agni's ÇABDAR. im ÇKDr.

धनदेव (धन + देव) m. N. pr. eines Mannes PANĀT. 100, 7. eines Dichters, = धनदेव Verz. d. Oxf. H. 124, a.

धनदेवर (धनद + ईश्वर) m. der Schätze verleihende Gott, Bein. Kuvera's KATHĀS. 2, 19. °तीर्थ n. ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, b, 16.

धनधानी (धन + धानी) f. Aufbewahrungsort für werthvolle Gegenstände, Speicher TAITT. ĀR. 10, 69.

धनधान्य (धन + धा^०) Bez. eines über Waffen gesprochenen Zauberspruches R. 1, 30, 7.

धनदंदा (धनम्, acc. von धन, + द^०) f. N. pr. einer buddh. Gottheit (Schätze verleihend) TRIK. 1, 1, 19.

धनपति (धन + प^०) m. Herr der Beute, Schätze u. s. w.: धनपतिर्धनानाम् AV. 4, 22, 3. Indra 5, 23, 2. 10, 10, 11. auch wohl 2, 36, 6. Bein. Kuvera's ÇĀKṢH. GRHJ. 2, 14. MBh. 2, 431. 3, 3898. BHARTṚ. 3, 29. MEGH. 7. 72. 73. RĀGĀ-TAR. 1, 43.

धनपाल (धन + पाल) m. 1) Schützhüter AV. 19, 38, 2. — 2) N. pr. eines Kaufmannes Verz. d. Oxf. H. 154, b, 16. eines Dichters 124, a. eines Lexicographen 182, b. Schol. zu H. 187. 191. 686. COLBR. Misc. Ess. II, 48.

धनपिशाचिका (धन + पि^०) f. Geldgier, Habsucht HĀR. 123. °पिशाची f. dass. TRIK. 2, 9, 1.

धनप्रिया (धन + प्रि^०) f. eine best. Pflanze, = काकजम्बू RĀGĀN. im ÇKDr.

धनभर्ता (धन + भर्त) m. Genuss des Preises oder Gewinnes: अस्मिन्नाज्ञो पुंरुह्यत श्रवाये धनभर्तेषु नो ऽव RV. 10, 102, 1.

धनमद (धन + मद) m. ein durch Reichthum erzeugter Hochmuth KATHĀS. 18, 129.

धनमित्र (धन + मित्र) m. ein Kaufmannsname ÇĀK. 90, 18. DAÇAK. in BBNF. Chr. 186, 18.

1. धनमूल (धन + मूल) n. Kapital WILS.

2. धनमूल (wie eben) adj. im Reichthum wurzelnd, aus dem Reichthum hervorgehend HĪT. I, 113.

धनमोहन (धन + मो^०) m. N. pr. eines Kaufmannssohnes KATHĀS. in Verz. d. Oxf. H. 154, a, 17.

धनर्च (Padap.: धन ऽर्च) adj.: किरिष्मश्च नार्वाणो धनर्चम् RV. 10, 46, 5 und dafür किरिष्मश्च न वर्मणा धनर्चिम् SV. I, 1, 2, 2. Man darf wohl vermuthen धनर्चम् (von 4. अर्च) den Preis erstrebend.

धनलोभ (धन + लोभ) m. Geldgier, Habsucht KATHĀS. 18, 308.

धनवत् (von धन) 1) adj. subst. reich, ein Reicher HALĀJ. im ÇKDr. M. 3, 40. 263. R. 2, 67, 16. VARĀH. BRH. S. 67, 7. 8. 70. 101, 10. HĪT. I, 113. 168. — 2) f. °वती a) das Nakshatra धनिष्ठा ĠATĪDH. im ÇKDr. — b) N. pr. einer Kaufmannstochter VRT. in Verz. d. Oxf. H. 133, a, 2.

धनसंचय (धन + सं^०) m. das Sammeln von Reichthümern M. 4, 3. 10, 129. Davon °संचयिन् adj. subst. reich, ein Reicher VARĀH. BRH. S. 67, 43.

धनसैनि (धन + स^०) adj. so v. a. das folg. AV. 18, 4, 38. KAUC. 70. एतं ते गायति तस्मात् धनसनयः KĀND. UP. 1, 7, 1.

धनसौ (धन + सा) adj. Beute —, Gaben —, Schätze gewährend oder gewinnend RV. 1, 112, 7. 10. अग्निं धनसा जौकुविमि 2, 10, 6. 10, 68, 10. Indra 8, 73, 4. मणि AV. 19, 31, 8. — ĀIT. Br. 2, 2.

धनसाति (धन + सा^०) f. das Erwerben von Schätzen u. s. w. RV. 10, 180, 4. VS. 18, 32. AV. 19, 31, 8.

धनसू m. der gabelschwänzige Würger ÇABDAR. bei WILS. — Zerlegt sich in धन + सू Reichthum erzeugend.

धनस्थ (धन + स्थ) adj. wohlhabend, reich MBh. 12, 3331. fg.

धनस्थान (धन + स्थान) n. Schatzkammer, Geldkasse: °स्थानाधिकारिन् Schatzmeister RĀGĀ-TAR. 4, 621.

धनस्पृत् (धन + स्पृत् von स्पृ) adj. den Preis —, die Beute u. s. w. davontragend: Agni RV. 1, 36, 10. 5, 8, 2. Indra: मक्षा असि धनस्पृड्पु मर्मानो अग्न्यान् 3, 46, 2. 10, 47, 4. VĀLAKṢ. 2, 6. तोक RV. 1, 64, 14. आ नो भू वर्पणं शुष्मिन्द्र धनस्पृत् 6, 19, 8. येनाव काव धनस्पृत् 8, 7, 18. तं सौतारो धनस्पृत्माषु वाज्ञाय यातेव । किरि क्तिनोत वाज्ञिनेम् 9, 62, 18.

धनस्यक m. Asteracantha longifolia Nees (जीतुर) ÇABDAR. im ÇKDr.

धनकर (धन + कर) 1) adj. Güter —, Geld raubend. — 2) f. ई ein best. Parfum चिरा AK. 2, 4, 4, 16.

धनकृत् (धन + कृत्) 1) adj. dass. — 2) subst. ein best. Knollengewächs (चाण्डालकन्द) NIGH. Pa.

धनाक s. धानाक.

धनागम (धन + आगम) m. Zufluss von Geld. — Reichthümern, Gewinn M. 8, 347. 9, 246. MBh. 2, 1210. KĀN. 83. VARĀH. BRH. S. 47, 19. 72. 8. 104, 21. Am Ende eines adj. comp. f. आ BHARTṚ. 2, 39.

धनाधिकारिन् (धन + अधि^०) m. 1) Erbe. — 2) Schatzmeister WILS.

धनाधिकृत (धन + अधि^०) m. Schatzmeister WILS.

धनाधिगोप्तृ (धन + अधि^०) m. der Hüter der Schätze, Bein. Kuvera's MBh. 3, 7521.

धनाधिप (धन + अधिप) m. der Oberherr der Schätze, Bein. Kuvera's AK. 1, 1, 4, 64. HARIV. 13872. ÇIVA'S ÇIV.

धनाधिपति (धन + अधि^०) m. der Oberherr der Schätze, Bein. Kuvera's KATHĀS. 10, 76. KIR. 3, 16.